

Julien Vinson et U.Vé.Sâminâdaïyer

மூலியேன் வென்சோனும் உ.வே.சாமிநாதையரும்

*****

Les grandes épopées tamoules telles que Silappadigâram (சிலப்பதிகாரம்), MaNimégalaï (மணிமேகலை), CîvagacindâmaNi (சீவகசிந்தாமணி), et les grandes oeuvres classiques doivent leur existence aujourd'hui à quelques grands esprits éclairés de la fin du XIXe siècle dont le plus illustre est U.Vé.Sâminâdaïyer (உ.வே.சா.).

Un jour d'avril 1891, quel ne fut pas son étonnement en recevant une lettre postée de Paris. Quand il l'eût décachetée, son étonnement redoubla encore en constatant que c'était une lettre à en-tête "*Société Asiatique, Cercle Saint-Simon*", écrite en Tamoul et signée "*Collègue et serviteur, Prof.J.Vinson*".

U.Vé.Sâ avait publié sa première édition critique de CîvagacindâmaNi en 1887. Julien Vinson qui en avait pris connaissance et qui avait pu la lire et l'étudier avait fort apprécié cette édition. Par cette lettre, il exprimait son admiration pour la publication et reconnaissait le grand service ainsi rendu par U.Vé.Sâ à l'humanité. Il demandait si celui-ci envisageait d'autres éditions similaires et suggérait aussi d'entreprendre dans le même esprit l'édition critique de Silappadigâram, MaNimégalaï, KounDalakéci (குண்டலகேசி), et Valaiyâbady (வளையாபதி). Il possédait lui-même un texte partiel de Silappadigâram et un manuscrit de MaNimékalaï jugé imparfait.

U.Vé.Sâ n'en revenait pas: il ne connaissait pas ce Français qui s'enthousiasmait tant pour la littérature tamoule et il était touché par son amour pour cette langue. Il apprenait en même temps qu'à Paris il existait des manuscrits tamouls. Dans sa réponse, il demanda donc des renseignements plus précis sur ces manuscrits. Ce fut le début de ses relations épistolaires avec J.Vinson. Il put ainsi apprendre que la *Bibliothèque Nationale de Paris* possédait environ *un millier de manuscrits* et fut transporté de joie à l'idée que le Tamoul avait des sympathisants aussi loin, au delà des mers. Il sut que J.Vinson avait appris cette langue lorsque son père était juge à Karikal et qu'il enseignait lui même à l'Ecole des Langues Orientales.

Préparant ensuite l'édition critique de MaNimégalaï, U.Vé.Sâ pria J.Vinson de lui faire parvenir une copie de quelques passages du manuscrit en sa possession. Ne constatant rien de nouveau en comparaison avec ce qu'il avait déjà, il ne voulut pas le déranger davantage en demandant des copies d'autres passages. Mais, dans ses lettres, J.Vinson insistait toujours gentiment pour la publication des autres éditions critiques et annonçait son souhait de les traduire en Français. (Il avait fait paraître une présentation de CîvagacindâmaNi).

Toujours fidèle, dès que l'édition de Silappadigâram fut sortie, U.Vé.Sâ en envoya un exemplaire à J.Vinson. Celui-ci en fut tellement enchanté qu'il composa, en guise d'éloge, un court poème tamoul dans le style "Âciryappâ" - cf. encadré (*) et transcription - qu'il fit parvenir à U.Vé.Sâ.

குருவே துணை
ஆசிரியப்பா

இளங்கதிர் ஞாமி றிருடொறு நீக்கியபின்
விளங்கிடைச் சங்கெறி வெண்டிரைக் கடல்குழ்
மாநில மதனில்வாழ் மறைமிகு சோழப்
பூநிலத் தலர்ந்த புகார்நக ரத்துக்
கோவலன் கண்ணகிதங் கூறரு மன்பொடு
பாவல முடையாட்குப் பற்பொருட் பரத்தலு
மாங்கவன் றுயரமு மணிகிளர் சிலம்பு
வாங்குபு போயது மதுரை யிற்கொலைப்
படலு முதலிய பறைதருஞ் சரிதை
யடல்வினைப் பயனெறி யமைபொரு ளின்பம்
வீடெனயாந் தெளிவுற வின்மொழிக் காப்பியஞ்
சிலப்பதி காரஞ் சிறந்த பெயரா
லுலகெலா மறிய வொளிதரு சென்னைக்கண்
ணச்சிட வளர்த்தீ ரடைந்த பெரும்புகழ்
மாசிலா நாமகண் மதிதெரிந் திசைக்கு
மொருபே ரகத்திய னுருக் கொண்டு
மருளுடை மண்மிசை வந்துதோன் றினானென்.

Julien Vinson

52, rue de Verneuil, Paris 8 juin 1893

குருவே துணை
(ஆசிரியப்பா)

Plus tard, U.Vé.Sâ fut également contacté chez lui, à KumbakôNam, par le *Marquis de Barrigue de Fontainieu*, élève de J.Vinson (qui traduisit en français le troisième Chapitre de *KouRaL*, "Livre de l'Amour" (குறள்-காமத்துப்பால்). Nous en reparlerons dans une prochaine Lettre du CCP.

Après 1910, U.Vé.Sâ ne reçut plus de nouvelles de ces deux érudits français. Néanmoins, il en garda un excellent souvenir jusqu'à la fin. Il rappelait toujours avec grande émotion ses relations avec Julien Vinson et Barrigue de Fontainieu, des Français que les Tamouls de l'époque anglaise ne connaissaient pas du tout.

J.V.-U.Vé.Sâ, quel trait d'union célèbre pour la culture franco-pondichéenne et l'amitié franco-tamoule !

(*) nous le devons à Mr. V.Darmadassane

இளங்கதிர் ஞாமி றிருடொறு நீக்கியபின்
விளங்கிடைச் சங்கெறி வெண்டிரைக் கடல்குழ்
மாநில மதனில்வாழ் மறைமிகு சோழப்
பூநிலத் தலர்ந்த புகார்நக ரத்துக்
கோவலன் கண்ணகிதங் கூறரு மன்பொடு
பாவல முடையாட்குப் பற்பொருட் பரத்தலு
மாங்கவன் றுயரமு மணிகிளர் சிலம்பு
வாங்குபு போயது மதுரை யிற்கொலைப்
படலு முதலிய பறைதருஞ் சரிதை
யடல்வினைப் பயனெறி யமைபொரு ளின்பம்
வீடெனயாந் தெளிவுற வின்மொழிக் காப்பியஞ்
சிலப்பதி காரஞ் சிறந்த பெயரா
லுலகெலா மறிய வொளிதரு சென்னைக்கண்
ணச்சிட வளர்த்தீ ரடைந்த பெரும்புகழ்
மாசிலா நாமகண் மதிதெரிந் திசைக்கு
மொருபே ரகத்திய னுருக் கொண்டு
மருளுடை மண்மிசை வந்துதோன் றினானென்.

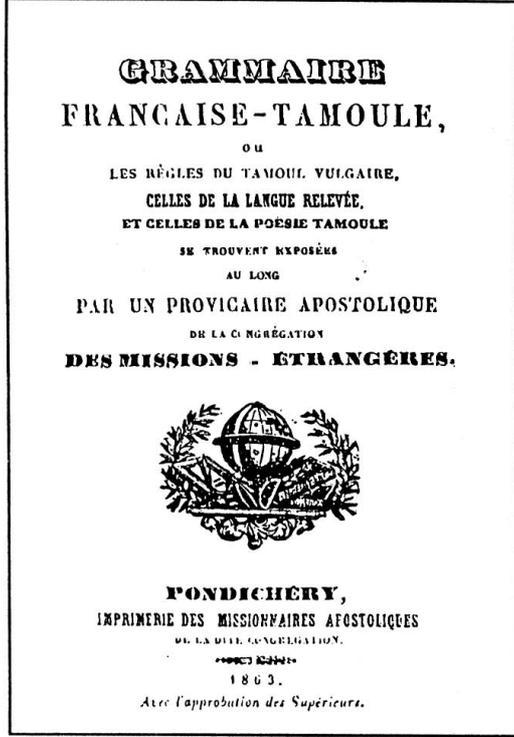
(signé : Julien Vinson)
52, rue de Verneuil, Paris 8 juin 1893

M.G.

தமிழ் இலக்கணங்கள் (Les grammaires tamoules)

உலகத்துப் பழமையான மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று. இது கிரேக்க, இலத்தீன் மொழிகளுக்கு ஈடான இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கொண்டது. பாண்டிய மன்னர் மூன்று சங்கங்கள் நிறுவி, தமிழ் மொழியை வளர்த்ததாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

மேல் நாட்டில், முதன் முதல் இலக்கணம் எழுதியவர் பிளாத்தோம் (Platon கி.மு.429-327) என்பவர். அவர் பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும் தான் கண்டு பிடித்தார். அவர் மாணவர் அரிஸ்தோத் (Aristote கி.மு.384-322) இடைச்சொல்லும் எச்சமும் கண்டு பிடித்தார்.

மேல்நாட்டு மொழியியல் கொள்கை துவக்க நிலையில் இருந்த காலத்தில், தமிழ் இலக்கணக் கொள்கைகள் முதிர்ந்த வளர்ச்சியும், கொள்கைத் தெளிவும் கொண்டிருந்தன. கி.மு 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தொல்காப்பியம் மூலம் அதற்கு முன்பே பல சிறந்த இலக்கண நூல்கள் இருந்ததாக அறிகிறோம். உலக இலக்கணங்கள் எழுத்து, சொல் என்ற இரண்டு பகுப்புகளைக் கொண்டவை. ஆனால், தமிழ் இலக்கணத்தில் எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று பகுப்புகள் உண்டு. இலக்கணம் என்று இன்றைய ஆய்வாளர்களால் கருதப்படும் பகுதியில் தமிழ் பொருளதிகாரத்திற்கு இடமில்லை.

தமிழ் மொழியில், 97 இலக்கண நூல்கள் இருப்பதாகத் தமிழ் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று பகுப்புகளுடன் மேலும் யாப்பு, அணி ஆகியன சேர்ந்து ஐந்து பகுதிகளைக்

கொண்டவை. செம்மை, தெளிவு, நிறைவு ஆகிய காரணங்களால், தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, யாப்பருங்கலக்கரிகை, நன்னூல், தண்டியலங்காரம், நம்பியகப் பொருள் என்னும் ஆறு நூல்களே தமிழ் இலக்கண உலகில் நிலைத்த புகழ் பெற்றவை.

ஐரோப்பியர்களால் எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கணங்களுள், மிகவும் பழமையானது ஆன்ரிக் கே (Henrique) என்ற போர்த்துகேசியர் எழுதிய Sumario de Arte malabar என்னும் இலக்கண நூலை. இவருக்கு அடுத்தபடியாக, தமிழ் இலக்கணம் எழுதியவர் இத்தாலி நாட்டவரான பெச்சி (Beschi) என்பவர். தொன்னூல் விளக்கம் என்ற தமிழ் இலக்கணத்தை எழுதியவரும் இவரே. கால்டுவெல் (Caldwell) என்ற மேல் நாட்டுப் பாதிரியார் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எழுதியிருக்கிறார்.

முயல் புலோக் (Jules Bloch) என்ற பிரெஞ்சுக்காரர் திராவிட மொழிகளின் இலக்கணத்தைப் பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதியிருக்கிறார். E.Ariel, J.Vinson, Mousset, Dupuis போன்ற பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தைப் பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதியிருக்கின்றனர்.

பழந்தமிழர் முதிர்ந்த இலக்கணக் கொள்கைகளை உடையவர்களாயிருந்து பல சிறந்த இலக்கண நூல்களை எழுதியிருக்கின்றனர். ஆனால், தற்காலத் தமிழ் இளைஞர்கள் அந்த இலக்கணங்களைச் சரியாகக் கற்காததால் அவைகள் வெளியுலகிற்குத் தெரியாமல் இருக்கின்றன. ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுக்கு அதன் மொழியே அடிப்படையாதலால், இது மிகவும் வருந்துதற்குரியதாகும். உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் இன்றைய மனப்பான்மை சிறிது சிறிதாக மாறி, இனிமேலாவது தமிழும் தமிழிலக்கணமும் மீண்டும் சிறப்புடன் விளங்கத் தமிழர் அனைவரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

பெ.சண்முகசுந்தரம்

L'Assemblée Générale du Cercle Culturel des Pondichériens

L'Assemblée Générale du Cercle Culturel des Pondichériens s'est tenue le 7 décembre 1996 à 18 h 30 au LCR 15 Courdimanche aux Ulis.

Le président M.GOBALAKICHENANE énumère les principales activités de l'année 1996 :

- Montage et diffusion d'une cassette vidéo de folklore tamoul à l'occasion de la journée du carnaval ("kâvady", danse du cavalier, danse de "Hanuman", danse du tigre).
- Participation à la Fête de la MPT de Courdimanche (1/6/96) : stand avec panneaux, spécialités Tamoules et organisation d'un jeu-questionnaire (forte participation des jeunes de la ville).
- Fin septembre, participation à la journée portes-ouvertes à la MPT de Courdimanche.
- Réunion-débat sur le livre de Vîrammâ (19/10/96, enregistrement disponible).
- Participation au Forum des Associations (30/11/96) : stand riche avec jeux et spécialités.
- Participation aux réunions inter-associatives.
- Les cours de Tamoul (niveaux débutant et moyen) ont été régulièrement assurés.
- La publication (ISSN 1273-1048) régulière des 4 lettres du CCP a exigé beaucoup de temps et d'effort, mais elle constitue l'un de nos sujets de fierté .

partie de "Carrom" à la MPT

En 1997, nous continuerons les cours (2 niveaux) tout en maintenant la régularité de parution de la lettre du CCP. Comme lors des dernières années, nous essaierons de ponctuer 1997 par une ou deux manifestations culturelles.

Le nouveau bureau adopté à l'unanimité, est composé de M M.GOBALAKICHENANE (Président), Mme Odile LEBLON (Secrétaire), et M Michel PIEDNOIR (Trésorier).

M.P

Devinette ?

Le jeu indien de "Carrom", qui s'apparenterait un peu, par ses règles, au billard américain, est-il à l'origine :

- du "Carreau" tenté par le joueur de pétanque ?
- du "Carambolage" imparable redouté des avants de "Cesta Punta" (pelote basque) ?
- du nom créole "Carambole" (Star fruit) dont le dessin d'une tranche semble orner le plateau du jeu ?

பொங்கல் வாழ்த்து

1997

Joyeux Pongal

Merci d'adresser vos commentaires et suggestions à : M.Gobalakichenane, 22, villa Boissière, 91400 - Orsay